

Waraporn Sangarun. (2018). *A Study of the Structure of Relationships between the Causes and Effects of Behavioral Development in Preventing Drinking Alcohol among Teenagers in Rayong Province*. Dissertation, Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Prateep Jingee, Associate Professor Ladavan kasemnat

This research was conducted in two steps: firstly, the purposes of this study were to study the causal relationship between alcohol prevention and behavior. data were collected by a questionnaire with confidence scores ranging from 0.70 to 0.94. The First, the data was analyzed in order to test the hypothesis using a structural equation, and second, to study the effectiveness of programs that affect the prevalence of alcohol prevention and behavior among teenagers. The study found that the first step helped to develop effective learning of the program connected to development of alcohol prevention and behavior among adolescents. The tools used in this study include anti-Alcoholism behavioral development program, a statistical t-test dependent sample, and multi-variable variance analysis (MANCOVA).

The results were as follows: 1) The causal relationship between alcohol consumption among adolescents was in harmony with empirical data. The values were $\chi^2 = 812.67$, $df = 279$, $p < .01$, $RMSEA = 0.066$, $CFI = 0.98$, $NFI = 0.98$. The hypothesis testing showed the following: 1) The variables that directly influenced the behavior of alcohol abuse were as follows: intention in drinking prevention was 0.76 ($p < .01$). A plan to prevent drinking was 0.10 ($p < .01$). The indirect effects of alcohol-related behavior include self-efficacy in drinking prevention was at 0.50 ($p < .01$). A higher magnitude of influence than the variant theory of the planned behavior series: The perceived behavioral controlled alcohol prevention and behavior. The attitudes towards alcohol prevention behaviors and the subjective norms of prevention drinking behavior was 0.21, 0.08 and 0.08 ($p < .01$), respectively. The researcher adopted a high standard influence variable to develop a program for the development of alcohol prevention in Phase two of the research: intentions for drinking; self-efficacy in prevention drinking and a plan to prevent drinking; 2) The second phase of the research found that in post-adolescents the experimental group had a behavioral score of alcohol prevention in terms of refusal when someone was invited to drink alcohol and leisure time activities that do not get involve alcohol was higher than that of the control group ($p < .01$). However, except for the avoidance of inducements to alcohol use, there were no differences between the experimental group and the control group.

วารสารณั้ แสงอรุณ .(2561). *โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและประสิทธิผลของโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัย รุ่งตอนต้น ในจังหวัดระยอง .* ปรินญาณั้พนั้ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร .ประทีป จินั้, รองศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร.

การวิจัยครั้งนี้มี 2 ระยะ โดยระยะที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นระหว่าง 0.70 ถึง 0.94 การวิจัยระยะที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่งตอนต้น โดยนำข้อค้นพบที่สำคัญในการวิจัยระยะที่ 1 ไปสร้างชุดกิจกรรมเพื่อดูประสิทธิผลของโปรแกรมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่งตอนต้น เครื่องมือที่ใช้ คือโปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test dependent sample การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรร่วม (MANCOVA)

ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่าโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าดังนี้ $\chi^2 = 861.77$, $df = 280$, $p < .01$, $RMSEA = 0.068$, $CFI = 0.98$, $NFI = 0.98$ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ความตั้งใจป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และการวางแผนป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ 0.71 และ 0.10 ($p < .01$) ตามลำดับ โดยการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เจตคติต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรม มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ มีขนาดอิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ 0.50, 0.28, 0.11, และ 0.11 ($p < .01$) ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดกิจกรรมในโปรแกรมโดยเริ่มให้วัยรุ่งตอนต้นนั้นมีความตั้งใจ มีการรับรู้ความสามารถของตน และมีการวางแผนกระทำ

ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่าในระยะหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมป้องกันการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านการปฏิเสธเมื่อมีบุคคลชวนไปตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ และด้านการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมให้เกิดประโยชน์ ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($p < .01$) แต่ในด้านการหลีกเลี่ยงสิ่งชักนำไปสู่การตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม